

DÉLSOMOGY

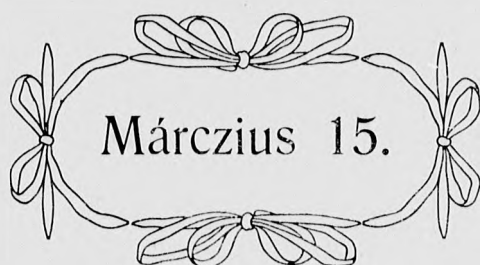
Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona. — Félévre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvárh Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Márczius 15.

Csak néhány nap választ el még bennünket dicső szabadságunk hajnalhasadásának, márczius Idusának napjától.

A magyar népnek mindig legszentebb ünnepe lesz ez a nap, valameddig a hazaszeretet, a szabadság érzése élni fog a szivekben. Nincs olyan magyar ember ebben az országban, a kinek szívét meg ne dobogtatná emléke annak az időnek, a mikor nem törpe epigonok sóhajtoztak a szabadság után, hanem valódi hősök halálmegvetéssel támadtak a zsarnokság ellen s elszánt erővel letörték a rabbilincseket, melyek fájdalmasan nyomták a magyart.

Lehullott a béklyó, talpra állott a nemzet s következett az a hősi viadal,

melyben a magyar megmutatta, hogyan lehet egy maroknyi népnek elnyomott szabadságáért küzdeni, vérért, életét áldozni.

Ámulatba esett a világ a magyar nemzetnek csodába illő hőstettei fölött. Diadalt diadalra aratott a magyar s úgy látszott, mintha a zsarnokságot elpusztítja a magyar földről és függetlenné, szabaddá teszi hazánkat.

Ámde a zsarnokság tengernyi zsoldossal szövetkezett s noha a hősi nemzet még halálra szántan irtja az ellenséget, a zsoldosok sokaságával nem bír többé.

Felséges, csodás idők édes emléke tölt el bennünket márczius 15-én. A gondolat akkor először szárnyalt szabadon; a népek milliói felébrednek hosszú tespedésükből; az ifjúból egyszerre férfi lesz, a békés polgárból kemény harcász, a dalnokból, kinek lantja harsonává változik, minden idők nagy hőse válik.

Elmult régen a legszentebb tavasz, elmúlt a véres harc is. A hősök pi-

ros vére nyomában azonban, melyet magába ivott a föld, a szabadság virága termelt s mi, az utódok élvezzük annak illatát.

Vajjon méltók vagyunk-e a dicső hősök örökére? Megérdemeljük-e azt, a miért ők vagyunkat, vérüket, életüket áldozták? Nem kell-e szégyenkeznünk törpeségünk miatt s azért, hogy a reánk örökül hagyott szabadságunkat nem tudjuk kellőképen megvédelmezni s túrjuk, hogyan szedik el tőlünk lassankint mindazokat a jogokat, melyeket ők kemény harcban vívtak ki az utódoknak?

Nem lehet erre ma még válaszolni. Talán eljön az idő, a mikor a végső szükség beáll, hogy a magyar nemzet ismét felébred súlyos álmából s öklét felemeli azok ellen, a kik szabadságára, régi jogaira törnek. Talán jobb idők is jönnek az eddiginél és nem is lesz rá szükség.

De szükség van arra, hogy azt a napot, melyen hosszú sötétség után először sütött ki ötvenhét év előtt a

Jeltelen sirban.

Irta: Zborói Imre.

Egy sirban nyugszik két hallott
Az apa és honvéd fia;
Várják a nagy dicső napot,
Melynek fel kell virradnia.

S szól a fiú, figyelj atyám!
Rendül a föld . . . nyom az iga!
Úgy rémlik, mintha hallanám,
Hogy szól az ágyú s trombita!!

Felel az atya: „Álmodat
Nincs mért zavartja e moraj!
Hagyd még pihenni kardodat!
Mi kél: ma még fájó sóhaj!”

„Rég hallom én is! Ám nekünk
Még nem virrad . . . még várni kell!
Mozsárdőrej csak! . . . Nemzetünk
Egy árulót most ünnepel!”

Márcziusi napok.

Hogy volt idő, mikor a szív sebesebben dobogott, mikor minden ember szívét egy érzőlem lelkesítette, ugy-e milyen csodálatosan hangzik ez nekünk a huszadik század embereinek? . . . Hát van-e most oly eszmény, mely mindnyájunkat lelkesítene, mely lelkünket ily szent káposcesal forrasztaná össze, mint a hogy összeforrtak e szent napon a magyar nemzet minden rétegei? . . . Nincs! . . . „Régi idők elmúlt, most más képen fordult”. . . Ebből a legendás korból való ez a történet.

Gálszécsi István egyike volt a negyvenes évek legkiválóbb alakjainak: kiváló szónoki talentum, nagy tudás, meggyerő kedély és buzgón esörgedező írói véna egyesültek benne. Cikkeit lázasmohósággal olvasták, s

bár a cenzor Argus szeme jó eleve kiirtott belőle minden passust ami „félreértésre” adhatott volna alkalmat, az író művészi gonállitással oldotta meg mégis feladatát, hogy mindenki megérezte rejtett szándékát, lap-pangó ironiáját.

Márczius első napjaiban történt Gálszécsi cikkei egyre szenvedélyesebbekké váltak s a közönség megbüvölve az írott szó varázsától, lelkesülve dicsőítette Gálszécsit. Édes anyja egyike a régi patriarchalis magyar asszonyoknak, imádattal csüggött fián, de féltette. Óvta az izgató hangtól, mert — hiába — az édes anya érző szive megsejti a látatlanul közelgő veszt. De Gálszécsi már nem tudott türelmén uralkodni, néhány nap múlva jött az idézés az adminisztrátortól; Gálszécsit „erimen laesae majestatis” címén pörbe fogták.

Urak 35% takaríthatnak ha **ruhaszükségletüket** kizárólagos

Posztógyári raktárunkból

hol **bel** és **külföldi** férfiszövetekben dús választékot találnak, beszerzik

PÉCS Király-utca 1. LEICHNER és FLEISCHER. A R A D Szabadság-tér 17.

magyar szabadság ragyogó napja, méltóan ünnepeljük meg; hogy szívünkbe vésődött hálával emlékezzünk meg azokról, a kiknek mindent köszönhetünk, a kik szabadságot teremtettek nekünk.

Szomoru pártoskodás dulja ezt a nemzetet. Politikai, társadalmi, vallási különbségek szerint oszlanak meg az erők és nincs mód arra, hogy egyesüljünk és vállaltva az ország közös nagy érdekeinek előmozdítására törekedjünk.

Nem is lehetséges ez, mert a különböző pártok más-más eszközzel vélik elérni Magyarország boldogulását.

Van azonban egy érintkezési pont, a hol el kell némulni minden pártoskodásnak, a hol meg kell szünni minden különbségnek, a hol találkozni kell szívben, lélekben minden embernek, a ki magyar földön él és e pont: hazaszeretet.

A ki pedig jó hazafi, a ki rajongó szeretettel viseltetik e hazán, az bizonyára hálásan emlékezik meg a márcziusi nagy napokról s azokról, a kik a nagy napokban először ragadták és lobogtatták fennen a szabadság zászlóját. A ki becsületes magyar, az a nemzet legnagyobb ünnepének tekinti e napot s maga is részt vesz azon az ünnepen.

E napon nem szabad pártoskodásnak lenni a magyarok között! e napon egyforma legyen a palota lakója a kunyhó lakójával, testvér legyen minden magyar, bárhogyan imádja Istenét.

Szívből fakadó szent zsolozsma szálljon hálaként az ég felé mindanyunk ajakáról márczius 15-én!

Vörösmarty ünnep.

A szigetvári állami polgári iskola által f. hó 5-én este a tornaesernőknél a „Vörösmarty Emléktábla alap” javára rendezett ünnepélyről szükségesnek tartjuk megemlékezni. Hazafias közönségünk dícséretére legyen mondva az, midőn láttuk hogy az óriási terem zsufolásig megtelt. Nem volt talpalatnyi hely, mely el nem lett volna foglalva.

Mielőtt az ünnepély lefolyásáról részletesen beszámolnánk, szükségesnek tartjuk észrevételünket megtenni az emlék-ünnep rendezőség által kifejtett munkálkodás felett.

Legelső sorban is *Bali* Sándor tanárt kell kiemelnünk, ki fáradságot nem ismerő lankadatlan buzgalommal fáradozott az est sikere érdekében, melynek oroszán része őt illeti.

Elismerőleg kell még megemlékeznünk *Muszélyi* Ágoston rajztanárúról, kiben az iskola határozottan kiváló erőt nyert. S kinek festői ecsetje által alkotott és jól sikerült, különösen a jelenlegi várat ábrázoló képe, általános tetszéssel találkozott. *Siska* Teréz kézimunka tanárnő pedig fáradságos tanulmányt igénylő szakértelemmel állította össze a jelmezeket; a leányiskola nagyobb növendékei pedig kiváló szorgalommal és hiteleg tartó türelmes munkával készítették el azokat.

Hat óra után pár percetzel zendített rá a tanuló ifjuság a Hymnusra, melyet a közönség illő áhítattal hallgatott végig. Ennek elhangzása után, Vörösmarty „Szigetvár” című ódáját szavalta el *Bali* Sándor tanár s ezalatt a függöny felgördült s görögtűzfény mellett a jelenlegi vár képe lőn látható és a kirohanás élőképben. A közönség perczekig tapsolt a megható jelenetnek. Utána *Stern* Szerén IV. oszt. tanuló tisztán és értelmesen szépen szavalta el „A szegény asszony könyve” című verset, melyet a színpadon szintén élőképben mutattak be. A „szép *Ilonka*” melodramát *Kun* Kálmán tanár szavalta lendülettel, zongorán pedig *Stefán* Gyula

tanár kísérte, míg az élőképben nagyon tetszett szép *Ilonka* személyesítője *Oscodál* Irén, ki valóban kedvesen festett a színpadon. *Mátyás* királyt pedig *Kovács* György IV. oszt. tanuló személyesítette. ifj. *Gara*, *Doák* Gyula, ösz. *Peterdi* pedig *Schellenberger* J. IV. oszt. tanulók voltak. *Kont* és társai a „Bujdosók” című színmű 5 felvonásából is jól adatott elő. *Kont* szerpében *Heider* József IV. oszt. tanuló jól megállta helyét. Ugy az élőképek, mint a szavalatok és *Herczeg* Mariska tanítónő zongora játéka nagyon tetszetek a közönségnek, mely a Szózat hangjai mellett vonult ki a teremből s kívül csoportokat alkotva élénken tárgyaltak az ünnepélyről, mely úgy anyagilag, mint erkölcsileg jól sikerült.

B.

H I R E K.

— **Hamvazó szerda.** Elnémult a muzsikaszó. Fujdogál a bőjti szél. Vége a vigszágnak. S ezután fejünkre hintünk hamvat, emlékéül annak, hogy porból lettünk porrá leszünk. Megkezdődtek a bőjti ajtatóságok is és vallásos buzgalommal várjuk a szent husvét ünnepét.

— **Adományok a tűzoltóknak.** A „Fonciere Pesti biztosító intézet” igazgatósága a szigetvári Önkéntes tűzoltó-testületnek 50 koronát adományozott. Ugyancsak a „Magyar francia biztosító társaság” is 25 koronát juttatott tűzoltóinknak. Nevezett biztosító intézetek jótékony adományaikért, ez uton is fogadják a tűzoltó-testület köszönetét.

— **Márczius 15-ét** mint értesülünk, városunkban ősi szokás szerint az idén is megünnepelik egyleteink. Az Olvasó-egylet és Polgári kaszinó is. Az Olvasó-egyletben az ünnepi beszédet ifj. *Öhlwang* Károly tartja. Az egyesületeken kívül még több vendéglőben is rendeznek társas vacsorát ez alkalommal.

Biztos nyugalommal, rendületlen határozottsággal lépett a nagy ur elé.

— Ön írta ezt a lázító cikket?

— Én, de tiltakozom az ellen, hogy lázítás foglaltatik benne. A törvénytől nem tértem el egy jöttányit se.

— Arra feleljen, a mit kérdezek! Egyébre nem vagyok kíváncsi. Tudja mi vár a törvény értelmében a bujtogatóra?!

— „Tudom, de ez nem tartozik rám.”

Az adminisztrátor, hideg gunnyal nézett végig a büszke daczos férfun. Érezte, hogy ezt nem tudja sodrából kihozni; gögössége megtörött Gálszécsi szívós erejével szemben.

— Nézze szolt az adminisztrátor — legyen belátása. Ne rohanjon a veszedelembe! ha beismeri bűnét, s megköveti a felsőbb hatóságokat az elkövetett sértésért, ígérem nem esik bántódása.

— Quod dixi, dixi — szolt Gálszécsi — a mit mondtam attól nem térek el az egész bécsi udvar könyörgésére sem. S méltóságod is felhagyhat kérdéseivel, belőlem egyebet nem vesz ki. Majd meglátom van-e oly törvény, mely igaz magyart azért, mert igazságot hirdet, elítél? Allok elébe!

Az adminisztrátor bosszuzan csemetett, alázatos képű irnok nyitott be.

— Ezt az embert itt sötét tömlöczbe zárja! Vigyázzon rá, szigoruan kell vele bánni, hogy megpuhuljon. Mert nagyon kemény nyaku. Érti!

— Igenis, méltóságos uram!

És az alázatos irnok aki görnyedve állt a nagy ur előtt, egyszerre megváltozott. A fejét felemelte, a tekintete gúnyos volt, a hangja gögös, mikor Gálszécsi felé fordulva mondta:

— Kövessen! —

Gálszécsi Istvánnak arcába szökött a vére, a kezei ökölbe szorultak és dühösen a fogai közt sziszegte:

— Szolgalelek. És nekem parancsolni akar! Nem megyek veled, gazember! majd meglátom, ki fog engem arra kényszeríteni, hogy halgassak egy szolgál szavára.

És szemei szikrákat szórtak.

— Hallgasson és engedelmeskedjék! — kiáltotta most dühösen az adminisztrátor.

— Engedelmeskedjem? Én? Önnek soha! kiáltott Gálszécsi.

— Megköötöztettek kutya! — süvöltött az adminisztrátor és felugrott székéről. El-

vakultan rohant Gálszécsi felé és kezét ütésre emelte. — felpofozlak mint egy kutyát!

Még egy pillanat volt csupán hátra, hogy Gálszécsi arcán elesattanjon az adminisztrátor ütése, de ebben a pillanatban mintha esoda történt volna. Az adminisztrátor hirtelen, mint egy varázsütésre megállt, és mereven bámult az ablakon át az utcára.

Az utcán óriási tömeg tolongott. Az egész város polgársága az ifjusággal az élén hemzsegett a palota előtti téren. És ez a nagy fenséges, lelkes tömeg nagy tisztelettel veszt körül egy asszonyt. Fehér a haja, fekete a ruhája. Kezével éppen az adminisztrátor ablakára mutat mintha mondaná:

— Nézzetek ott, ott van a fiam hőhéraja! Elakarják tenni láb alól, mert kimondta nyíltan az igazságot. Érti ezt az anyai szív.

A tömeg ekkor fenyegető helyzetet foglalt el. Ugy látszott, mintha megakarná ostromolni a palotát.

Az adminisztrátor hófehéren, mozdulatlanul állt az ablak előtt. Keze mit előbb ütésre emelt, mintegy élettelenül hanyatlott alá és egész testében reszketett.

Kivülről mind hangosabb, mind fenyegetőbb zugás, moraj hallatszott. — Már kö-

— **Az ideai fegyvergyakorlatok.** A 44. gyalogezred hadkiegészítő parancsnokságához érkezett rendelet, szerint a tavaszi gyakorlatokat 2 csapatban május 1-től 13-ig és május 15-től 27-ikéig fogják megtartani. Mindegyik csapatnál 1500 ember tesz fegyvergyakorlatot. — Az őszi gyakorlatokra századonként 72 embert fognak gyakorlattételre behívni.

— **Ügyes privat detektív** lett Pakiból. Az eset ez: *Czengruber* János bükösi születésű foglalkozás nélküli csavargó a m. hó 25-én Pécsen a heti vásár alkalmával állítása szerint előtte ismeretlen egyéntől 4 koronáért vett 7 drb. egy forintost és 1 drb. 5 koronás hamis pénzt s ezzel szerencsét próbálni Szigetvárra jött s itt véletlenül találknzott *Kovács* József (pakival) kinek a hamis pénzt megvételre kínálta. De ugylátszik, hogy Paki urat megszállta a jó szellem s a kísértésnek ellent állt. És fufangos módon a hamis-pénzes atyafit a lakására hívta, — de a csendőrörsre vezette. A csendőrök nagyon megörültek a sikerült fogásnak, a csavargót letartóztatták s a bamis pénzt pedig elkobozták tőle. (És még ezek után mondja valaki, hogy nincs sült galamb.)

— **Adózás.** Mint a kir. pénzügyigazgató jelenti, látjuk, hogy a kaposvári, szigetvári, csurgói, lengyeltői, marczali, nagyatádi, és tabi kir. adóhivataloknál az elmúlt hóban összesen 355182 korona egyenes adó fizettetett be. Egybe hasonlítva ezt az eredményt a múlt február havának eredményével, folyó évi február hóban 128.271 korona 82 fillérvesebb adó fizettetett be.

— **Közegészség.** A közegészségügyi állapot a múlt hónapoz képest semmi javulást sem mutatott. S kielégítőnek éppen nem mondható. Leggyakoribb megbetegedések a légzőszervek hurutjai és gyuladásai, az emésztő szervek hurutjai és az influenza.

zeledtek, kezeiket fenyegetőleg emelték az ablak felé.

— Végem van! — sóhajtá az adminisztrátor. Majd Gálszécsi felé fordulva folytatta.

— Oda nézzen! Látja!

Gálszécsi az ablakhoz lépett és kitekintett.

— Anyám!

És Gálszécsi mindent megértett. Az édes anyja szíve megérezte a veszélyt, melyben fia forgott. És nem nyugodott addig, míg a népet oda nem vezette, fia megmentésére.

Az adminisztrátor összekulesolt kezekkel fordult most Gálszécsi felé.

— Az emberi szív könyörületességére, a magyar ember nemcs szívére kérem mentsen meg!

Gálszécsi ránézett. Látta az egész testében reszkető embert, látta arcán a kétségbeesett felelmet, a gyötrődést. És mindent elfelejtett. Elfelejtette az ütésre emelt kezét, elfelejtette a fenyegetéseket, mindent. Csak a szájalom érzet volt szívében a reszkető tehetetlen ember láttára.

— Jól van! — mondá neki. Azzal az ablakhoz lépett és kitaráta annak szárnyait. A tömeg üdv rivalgása követte megjelenését. Egy sikeltás metszette át a levegőt.

— Fiam!

— **Zsebóra a Drávában.** Mint baresi tudósítónk írja, most már nem csak halat, de zsebórát is lehet találni a Drávában. Az eset ez: *Vass* Ferdinándné szül. *Czinner* Mária halászné az ottani csendőrörsön megjelenvén, elpanaszolta, hogy a m. év október havában *Pintér* Ferencz nevű mostoha fia 1 drb. ezüst zsebórát lánczczal (53 kor. értékben) halászat közben a Dráva szakadékaiban elvesztett s az órába F. B. betűk vannak vésvé. Most azonban Jámbor István Belesa pusztai bérestől értesült, hogy a vele egy szobában lakó *Katona* Mihálynál egy ilyen órát látott, melyet állítólag úgy talált. Az asszony panaszára járőrök a nyomozást megkezdték és *Katona* Mihály előadta hogy a kérdéses órát a m. év novemb. havában István nevű fia csuszkalás közben a Dráva vizében a jég alatt megpillantotta — a jeget feltörte s az órát kihalászta és haza vitte. Ő nem tudta, hogy kié az óra, magát bűnösnek nem érzi. A panaszosnő az órát mostoha fia tulajdonául ismerte fel, melyet a csendőrök elkoboztak.

— **Tömeges magiszálítás az államnak.** *Makfalvay* Géza földművelésügyi államtitkár, *Sierbán* János kir. jószágigazgató kíséretében e napokban meglátogatta *Mauthner* Ödön cs. és kir. udvari magkereskedésének Budapest, Rottenbiller-u. 33. sz. alatt levő központi telepét és az állam részére nagyobb megrendelést tett lóhere és lucerna magból. Ez alkalommal nagy érdeklődéssel megtekintette az egész telepet, hol most a tavasz idején 140 főből álló személyzet bonyolítja le a mag szétküldésének nagy munkáját.

— **A második próbavágás.** Városunk előljárósága tegnap eszközölte a 2-ik próba marha vágást. Mert az első vágásnál természetesen sok kifogást találtak a mézárások és meg is felebbezték párszor az alispán által meghatározott husárszabályt a mi-

Gálszécsi esendét intett kezével. És esend lett.

— Magyarok! Festvéreim! — kezdi Gálszécsi — Csillapuljatok! Az igazság győzött. Az adminisztrátor megbízást kapott, hogy engem csukasson el. De az igazság, a magyar szabadság szentsége legyőzte őt is Nem teljesítette a megbízást. Hozzánk csatlakozott ő is és megesküdött a magyar szabadságra.

Dörgő éljenzés hallatszott e szavak nyomában.

Ekkor valami váratlan dolog történt, amire Gálszécsi nem számított. Az adminisztrátor az ablakhoz lépett. Szemei könyben usztak, és harsogó hangon kiáltá.

— Isten engem úgy segítjen!

És ott, a tömeg szemei láttára keblére ölelte Gálszécsit és hévvel szorította meg kezét . . .

. . . Az 1848/49-iki dicső esatában mindig előljárt két ifju hős. Az egyik Gálszécsi volt, a másik az egykori adminisztrátor.

Az adminisztrátor megtartotta esküjét. Csatában halt meg, a magyar szabadságért küzdve. Ott fekszik ő is a névtelen hősök közös sírjában, talán éppen Gálszécsi mellett. De lelkük az égben biztosan együtt van.

Szekely Hedvig.

niszterhez. A most levágott marha husa ma vasárnap délelőtt lesz elárusítva a városház udvarában. Mint halljuk, legközelebb egy harmadik próbavágás is lesz.

— „**Ferbli**“ Van-e ki e nevet nem ismeri? Óh dehogyan van. Mert mint az alábbi eset mutatja még Drávafokon is ismerik. De ott legalább kérlelhetlenül üldözik e tiltott szerencsejátékot, nem úgy mint nálunk, hol napi vagy jobban mondva éjji renden van, sőt egész reggelig is eltart. Persze, mert a mi éber csendőr és rendőreink az ilyesmirel nem vesznek tudomást, hanem mint tudjuk ők utálják a kártyát és még a színét sem szeretik látni, éppen azért van az, hogy ha kártyát látnak, vagy hazartirozó kártya kompániát, hát szemet hunynak és elfutnak akár az ördög a tömjéntől. (Ki hiszi el? szedőgyerek.) Azonban nem így van ez Drávafokon. Mert az ottani két éber éjjőr *Szalay* József és *Brezovics* György bizony jelentést tett arról, hogy *Hegedűs* József kocsmájában f. hó 3-án virradatig *Mandl* Mór drávafoki lakos és a kocsmáros, *Tóth* János selyei lakostól „ferblin“ 818 kor. készpénzt elnyertek s így kifosztották. A szenvedélyes kártyásokat feljelentették a kir. Járásbírságnál. (De jó is volna azokat a foki öröket ide hozatni.)

— **Közbiztonság.** A kir. ügyészség jelentése szerint, a felügyelete alatt álló fogházban február hóban összesen 99-en voltak elzárva.

— **Lelkiismeretlenség.** Vétkes mulasztás, vagy a gyermek halandóság előmozdítása, akár mindezeket a czimeket adhatjuk alábbi megbotránkozató hírünknek. Szomoruan, elkéserevedve állított be a helyi kir. járásbírsághoz *Doszpod* Menyhért helybeli téglásmunkás és előadta panaszát. Melyből a főbb részleteket adjuk. Körülbelül egy éve, hogy a szegény ember *Serdán* Erzse nevű asszonyával együtt él. A szegény asszonyt azonban csütörtökön este szülési fájdalomak lepték meg. A szegény Menyhért pedig rohant a bábáért. Először is *Panek* Katalint hívta. De a bős baba kijelentette, hogy még 50 forintért sem megy, ha nem küld kocsit érte. S nem ment el. Ezután özv. *Bulyákiné*hoz állított be *Doszpod*, ki azt mondta, hogy szívesen elmenne, de neki alkalmasint a kórházba kell menni. Ez sem ment el. Már most *Róthné*hoz ment és itt jó felóraig rázta a csengetyüt, dörömbölt kiabált. De választ nem kapott. Ekkor elkéserevésében a szomszédos Hobol községbe ment, honnét éjjelre érkezett meg a községi bábával, — de már késő volt, mert a születtendő gyermek meghalt, nagyon veszélyeztetvén a szegény anyja életét is. Ezen eléggé elnemitelhető esetet nem hagyhattuk megrovás nélkül. És elvárjuk a hatóságtól, hogy a vizsgálatot megindítsa és puhatolja ki, hogy kit terhel a vétkes mulasztás, mert ilyesminek többé előfordulni nem szabad. Mert a szegény is ember, és itt pláne két ember életről van szó. Mint lapunk zártakor értesülünk, az orvosi vizsgálat már kiderítette, hogy jelen esetben vétkes mulasztás forog fenn s hogy a csecsemő nem halt volna meg, ha a szegény anyja ideje korán szülésznői segélyben részesül.

— **Nyilvános köszönet.** A szigetvári állami polgári iskolának folyó hó 5-én tartott Vörösmarty ünnepélyén *felülfizettek*: Horvatits Antal (Pécs) 12 kor. Dr. Kriszt Béla 10 kor., Stern Lajos (Pata) 7 kor., Honig Aladár (Adorján p.), Honig Samuné (M. Lukafa), N. N. 6—6 kor. Dr. Perczel Győző és Szabó Sándor 4—4 kor. Deutsch Aladár 3 kor. Ábrahám Gyula, Bali Sándorné, Bali Sándor, Beck Dániel, Dr. Berkes Móric, Deák Gyula (Szörény), Farkas Gyula főb., Ferencz Dávid, Fuchs Zsigmond, Herger József, Kriszt Béláné, Kopetzky Antal, Mozsgai Sándor (Szekszárd), Muszélyi Ágoston, N. N. Polacsek László, Siska Teréz, Schumayer Béla (Csertő), Szalóky Dániel, Varga Antal, Verbőczy János 2—2 kor. Farkas Gyula tan. 1 kor. 50 fillér, Deutsch Juliska (Bares), Fehér Miklós (Budapest), Fuchs Zsigáné, Heisler Ferencz, Léderer Ignác, Mandeville Frigyes, Morgenstern N. (Pécs), Pecsinger M., Solti Gyula, Dr. Szendrődy Károly, Szabó Andor, Schwarcz Ignác, Toponári János, Walde Lajosné, Varga Dezső (Darány) 1—1 koronát. Törzsök Józsefné 80 fill. Gyenis Lajos 60 fill. Huszár József 40 fill. Farkas J. 20 fillért. *Jegyeiket megváltották*: Fejérváry Gyula (Hobol), Munkácsy Lajos és neje (Becefa), Salamon Jenő és neje, Visy Sándor és neje. Midőn a szíves adományokat köszönettel nyugtázzuk, örömmel számolunk be az ünnepély anyagi szép eredményéről, mert a bevétel 389 korona 30 filléréből a „Vörösmarty Emléktábla Alap” gyarapítására 254 kor. 80 fillért juttathatunk. Hálásan kell még megemlékeznünk ügyünk jóakaróiról névszerint. Biedermann Ottoné, Babnigg A., Bálványossy Z., „Delsomogy” szerkesztősege, Deutsch Aladárné, Eckstein Dávid, Epstein Adolf, Gyenis Ferencz, Gyenis Lajos, Herczegh Mariska, Horvatits Antal (Pécs), „Kath-Legényegylet”, Kiss Antal, Kohn Jakabné, Krammer Ferencz, Kriszt Béláné, Nádassy színigazgató (Pécs), Ocsodál Gusztávné, Ocsodál Lajos, Perl Ilka, Péter Ferencz, Stephaich Pálné (Görösgal), Stern Albert, Schwarcz Ignác, Szabady Géza, Sommer Ferencz és Udvardy Józsefné, akik részint az ünnepély sikerének előmozdításában, részint a színpad és a jelmezek kikölcsonzése és előkészítésében vagy személyes tevékenységgel, vagy segélynyújtással az iskola munkásságát megkönnyítették, amikéért igaz köszönetet mond, a *tantestület*.

— **Czáfoigatás.** Kissé komikusnak tűnik fel nekünk az, hogy a P. N. mely t. laptársunktól a S. H.-tól szedegeti át a mi híreinket, azokat az ő képzelt fölnyével sorra kétségbe vonja. Igaz, hogy ez izlés dolga. És az ember csak annyit hisz el még a P. N. cikkeiből is amennyit akar. De határozottan állítani és kétségbe vonni egy második kézből átt vett hirt, ez már aztán az első (forrást) azt a lapot mely eredetileg közölte, — sérti. Bármennyire kicsinynek is vél bennünket a P. N., azért a mi híreink mégis megbízhatók és nem légből kapottak. Ami kitűnik abból is, hogy nem igen szoktuk őket visszaszívni, helyreigazítani. A P. N. „Hermelint lőtt” című hírünket kétségbe vonta. Nem akarja hinni, hogy igaz. Mi pedig határozottan állítjuk és Dr. Lendl Adolf műegyetemi m. tanár Europa elsőrangú muzeumi szállítójának levelével is igazoljuk. Azt hisszük, hogy talán Dr. Lendl még is

csak kompetensebb ennek elbírálásában, mint a t. P. N. Azután „106 esztendő asszony halt meg” című hírünkre vonatkozólag azt mondja, hogy állítólag. Mi pedig nem azt mondjuk, hanem az anyakönyvi hivatallal és a halál eset felvételi iratokkal is igazolhatjuk hírünk valóságát. Azt hisszük, hogy ezek az iratok is bizonyítanak valamit. Ennyit sem mondtunk volna magunk miatt, — de t. olvasóink érdekében kötelességünk volt ezt az igazságot nyilvánosságra hozni. A jövőre vonatkozólag pedig kérjük a P. N. t, hogy ne hitellen Tamáskodjék csak úgy vak-tába. Egyebekben béke velünk.

Mulatságok.

Ez volt aztán a hét! Majdnem minden multság farsang végére esett. Mint tudjuk volt tánc bőven. Nem pihentek a báli ruhák és frakkok, nem pihent a vonó. S hogy ezt a hetet tánc nélkül be ne lehessen fejezni, arról gondoskodtak az egyesületek s a tánczos-vacsorát rendező ifjuság.

Végre is mi tagadás benne, mi szigetváriak szeretünk mulatni. Igaz, hogy nem úgy mint régen. Nő de azért elég jól megférünk egymással, ha már összekerültünk.

Am lássuk csak, mit tesz a szegény riporter: Fejembe nyomtam a tündéri sípkát s mint a regebéli Boskó; hipp, hopp, ott legyek ahol akarok. Egy este voltam két bálban is. Jóllehet, egyik a másikatól elég távolra volt. Nemesak a terem volt fényes és ragyogó, — de a szebbnél-szebb női arccsókák és szemek ragyogtak leginkább a jó kedv és boldogság ragyogó tüzetét.

Az ilyen édes mámoros és Ámoros báli éjszakák leírásához, nem az én feketén fogó réztollam, hanem valamely jelen volt hölgyecske kis ujjaskája között rózsaszínűen író toll kellene, hogy a leírás megfeleljen a valóságnak.

Eppen azért nem is igen erőlködöm vele. Elég az hozzá, hogy mindenütt kivilágos kiviradtig tartott a tánc, mit oly ropogósan jártunk, mintha egész jövőnk függne attól. — S tán van is a dologban valami.

Különb. „Minden mulandó” — ezt írta egyszer egy hölgy ismerősöm. A farsang is a bálók is elmúltak. „Csak a szerelem állandó” — folytatá ugyanazon hölgyismerősöm s én vonzódtam is bizonyos ideig egy pár barna szempár villamos hatása alatt.

De csitt! félbe kell hagyni csevegésemet és sorrendbe be kell számolnom a lefolyt multságokról. Am kezdjük el, első volt:

— **A Piknik** (Tánczos vacsora.) a Koronában. Itt azt hitte az ember hogy bálban van és mégis otthon érezte magát. Hogyisne, mikor ott ültünk a dusan terített asztaloknál, kitűnően éreztük magunkat. A szívélyes gazdaasszonyok magyaros szíveséggel kínáltak a sok jóból bennünket. Akkorra evést még nem egyhamar láttunk. Eltartott az a táncvezetel együtt éjfél-től kivilágos kiviradtig, — de még másnap is volt folytatása az ugynevezet morzsa-piknik.

A tánczos vacsorán, annyira-amenyire a jóllakott emberek tudnak és szoktak beszélni, beszéltek is, vagy jobban mondva toasztíroztak az urak és gyakran üritgették egymásra a poharakat.

A vidékiek azt suttozták, Pompás gondolat! ki rendezte? kinek volt ilyen jó ötlete. Mire egyik fiatal jógtudósunk így adta meg a felvilágosítást a kíváncsiaknak.

— A Zsigmond-Perczel-féle Consortium, az Isten tartsa meg továbbra is a jó szokásukat! S erre rá, zene zendült, pohár össze esendült s utána vígan folyt a táncz, egész reggelig.

Jelen voltak *asszonyok*: Baumgartner Adolfné, Bali Sándorné, Dr. Berkes Mórné, Bárvarth Károlyné, Csiszár Józsefné, Duchon Ödönné, Farkas Gyulané, Fischmann Adolfné, Freiszberger Gyulané, Dr. Gyárfás Leoné, Hegyessy Jánosné, Kardos Gyulané, Koharits Ferenczné (Bares) Kenessey Istváné, Kobza Károlyné, öz. Kereky Mihályné (Pécs), Krizsán Ferenczné, öz. Kohn Arminné, Mandeville Frigyesné, Ocsodál Gusztávné, Prann Béláné (Gyöngyöspusztá), Rechnitzer Sarolta, Singer Arminné, Schlesinger Gézané, Steiner Miksáné, Ullmann Zsigmondné, Visy Sándorné, Zakál Vilmosné, Zucsek Frigyesné.

Leányok: Csiszár Janka, Duchon Irén, Emödy Irma (Nyitra.) Farkas Leona, Fischmann Matild, Freiszberger Paula, Grünhuth Olga, Goldmann Ilona, Kereky Margit (Pécs) Krausz Jolán (Pécs.) Levin Cornélia, Ocsodál Margit, Steiner Józsa, Stefán Irma (Dárda) Singer Katinka, Wiedermann Mici.

Együttal itt említjük meg, hogy a morzsa piknikből maradt ételekből vallás külömbseg nélkül még 16 szegénynek juttak eleget a háziasszonyok.

— **Az Olvasó-egylet** utolsó farsangi tánczestélye, mely első és utolsó is volt e hosszú farsang alatt, eléggé sikerültnek mondható. A vidám mulató közönség jó kedvvel bucsuzott el a farsangtól. Szigetvár legszebb táncztermében.

— **Az R. kath. Legény-egylet** a vasuti vendéglőben tartotta szokásos tánczestélyét, melyen mindvégig a jó kedv uralkodott. A multság általában sikerültnek mondható.

— **Az önkéntes tűzoltók tánczvigalma** hushagyó kedden este a vasuti vendéglőben erkölcsileg és nem anyagilag mondható sikerültnek. Csodálkozunk azon, hogy a közönség e humánus intézmény által rendezett multságot nem pártolja. Pedig bizony megérdemelnek. Mindazonáltal tűzoltóink jó kedve nem lohadt le a multság estéjén, hanem jó kedvvel járták a tánczot egész hamvazó szerda reggelig. Felülfizettek: Balogh József, Vargha Sándor 4—4 kor. Verbőczy János 2 kor. Kormos Ferencz, Weichart Endre, Huszár József, Krebsz N. Szabó János 1—1 kor. Stefán Gy. — 40 fillért, kiknek ez uton is köszönetet mond a tűzoltó-testület.

KÖZGAZDASÁG.

□ Minő hatása van a mély művelésnek.

Több ízben foglalkoztunk már azon kérdéssel, mely talaj művelésünket érintően a mély szántással áll kapcsolatban, s bár ismételt kimutattuk, hogy a termésfokozásnak — egyes speciális esetek kivételével — egyedüli hathatós eszköze a mély művelés, mégis a gyakorlati életben az tapasztal-

juk, hogy nagyon kevés azon gazdaságok száma, melyben a mély művelés keresztülvitele rendszeresen eszközöltetnék. E jelenleg oka véleményünk szerint abban keresendő, hogy a gazdaközönség nincsen tisztában a mély művelés fogalmával s éppen ezért idegenkedvén annak alkalmazásától, elcsúszik egyúttal ama előnyöktől, melyeket az nyújtani képes. — A dolog úgy áll, hogy a mély művelés fogalmát voltaképpen nem a szántás mélysége szabja meg, hanem azon körülmény, hogy az eke mélyebben jár, mint a közönséges szántásnál, mert pl. ott, a hol eddigelé állandóan csakis 20cm. mélységre szántottak, s most bizonyos időközökben 25 centiméternyire mennek le az ekevel, ép úgy beszélhetünk mély művelésről, mint abban a gazdaságban, a hol a közönséges szántásnak volt 25 centiméter mélysége, s bizonyos esetekben 30—35 centiméterre szántanak. — De a különbség mindkét esetben feltétlenül mutatkozik fog az eredmény javulásában.

Nézzük már most, miben nyilvánul ez a hatás.

Előmozdítja a mély művelés a növény gyökérzetének fejlődését, mert minél vastagabb a felporhanyított réteg, annál akadálytalanabban terjeszkedhet a gyökérzet; ennek következtése lesz a növény bőségebb táplálkozása s a termés növekedése, — őszi gabánánál 15—25%, kukoricánál 10—35%, gyök és gumós növényeknél 25—30% emelkedést észlelhetünk. — A mély művelés azonban nemcsak termésfokozást eredményez, hanem csökkenti a rizigót is, mert lassítja a talaj kiszáradását s így egy határozott eszközt nyújt a gazdának a szárazság ellen való küzdelemben. — Gyakorlati adatok bizonyítják, hogy a mélyen szántott talaj sokkal többet képes a téli nedvességből vizszatartani, mint a sekélyen művelt, s a kiszáradás annál későbbben következik be, minél mélyebb a szántás.

A már említett hatásokhoz még az is járul, hogy mély művelés által változatosabbá tehető a termés, mert nemcsak a sekély gyökerezhető gabonafélék, de a gyök és gumós növények s az ipari és kereskedelmi növények is kultiválhatók. — Mindezen hatásokat azonban csak akkor érhetjük el, ha gondoskodunk egyúttal bővebb tápanyagpótlásáról is, mert a mély művelés fokozódó trágyaszükséglettel jár. — A nagyobb trágyaszükségletet pótolja egy ideig a nagyobb mérvű elmallásból és felbomlásból származó tápanyagmennyiség, de mindez nem elegendő a termésfokozás tartóssá tételére. — Műtrágyával kapcsolatos erősen istállótrágyázás nélkül ugyszólván lehetetlenség az érintett hatást előidézni s éppen ezért e körülményt figyelmen kívül hagyni soh'se szabad.

Kiadja a szerkesztőség.

667

1905 tkv.

Árverési hirdetmény kivonata.

A szigetvári kir. járásbíró, mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pohn Ferencz, végrehajthatónak íj. Poré József Farkas végrehajtást szenvedő elleni 263 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járás-

bíró, mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pohn Ferencz, végrehajthatónak íj. Poré József Farkas végrehajtást szenvedő elleni 263 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járás-

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 65 korona 60 fillért készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvár 1905. évi márczius hó 5-ik n. A szigetvári kir. Járásbíró, mint tkvi. hatóság.

Vásárhelyi
kir. albiró.

ad. 4114. sz.

I. 904.

Árlejtési hirdetmény.

A Szigetváron építendő állami elemi népiskolában szükséges **butorneműkre f. é. márczius hó 16-án délelőtt 9 órára** a városház tanácstermébe szóbeli árlejtés tüzetik ki, melyre érdekelt iparos urak azon figyelmeztetéssel hívatnak meg, miszerint magukat megfelelő bánatpénzzel lássák el.

A vonatkozó árlejtési feltételek és költségvetés alulirt előjárásnál megtekinthetők.

Szigetvár, 1905. márcz. 6.

Községi előjáróság:

Vargha Sándor
löjegyző.

Balogh József
biró.

Hölgyek figyelmébe!

Van szerencsém Szigetvár és vidéke n. é. hölgyközönségét értesíteni, hogy a **tavaszi idényre** raktárra hoztam **Páris, Bécs és Budapest** legújabb női és gyermek kalap modelljeit, melyeknek megtekintésére a n. é. hölgyközönséget tisztelettel meghívom

Kohn Katicza

divatárusnő

PÉCS Széchenyi-tér.

Látszerészeti cikkek nagy raktára.

Szemüvegek, csiptetők, hőmérők, lázmérők, nagyító üvegek a legfinomabb minőségben jutányos áron kaphatók.

Kozáry Ede

könyv, papír, író és rajzszerkeszkedése könyvnyomda, könyvkötészetében
Szigetvár, Zrínyi-tér 46 sz.

Szőlővessző eladási hirdetés.

Mélt. báró Biedermann Rezső ur szentegáti uradalmához tartozó szentmártoni gazdaságában következő amerikai szőlő vesszők és ojtványok kaphatók:

Rip. portalis alanyra ojtott Olasz rizling sima zöldajtvány:

I. rendű válogatott igen erős ezrenként 100 K.
II. „ valamivel vékonyabb „ 50 „

Rupr. metallica alanyra ojtott Olasz rizling sima zöldajtás:

I. rendű válogatott igen erős ezrenként 100 K.
II. „ valamivel vékonyabb „ 50 „

Rip. portalis gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. „ 20 „

Rupr. metallica gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. „ 20 „

Rupr. monticola gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. „ 20 „

Rip. portalis sima vessző 1 félmillió:

I. osztályú válogatva ojtásra alkalmas 20 K.
II. „ 10 „

A vesszők minden betegségtől mentesek. Faj tisztaságokért felelősséget vállal az uradalom.

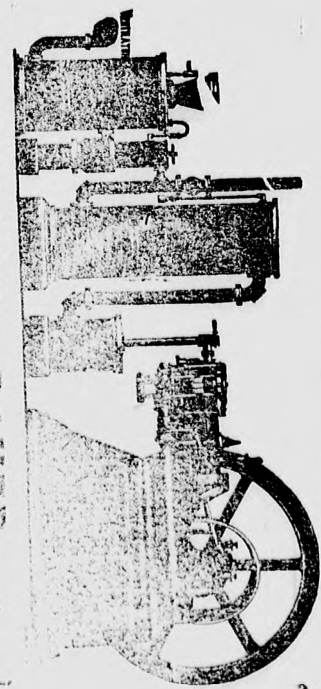
Bővebb felvilágosítással szolgál:

Valkó József

uradalmi kasznár

Posta, vasút és távirtda állomás
Almamellék.

Eredeti **OSERS** és **BAUER** motorok
BUDAPEST, VI. Podmaniczky-utca 18.
Kötőgép és vasárutak: Bécs.
Benzin- és petróleum-motorok és fogómozgatók, szivattyú- és gáz-motorok
2—3 fill. üzemi költséggel — Kedvező fizetési feltételek — Előszámla
gyártmány. — Költségtérítés és árjegyzék ingyen.

**Tavaszi
Ujdonságok!**

Óriási választék a legújabb
ruhakelmék,
selymek és diszekben.

Minden háztartásban
nélkülözhetlen!

**Magnás vászon
és
Angol fonál**

kizárólagos eladási jog.

Deutsch Dávid fia
divatruházában
SZIGETVÁROTT
(Takarékpénztár épületben.)

Egészen ingyen!

Zománczozott edényt nem kapunk
sehol, de 6 fő-
zölábost és 6 főzfazékot különféle nagyságban **12 darabot**
1 ft. 75 kr. ért én szállíthatok. **Ingyen** csomagolás utánvételel
mellet. **A többi tárgyak feltűnő olcsó árban.**
Arjegyzéket ingyen küldök.

KOHN gyári raktára Budapest, VI. Csengeri-u. 51.

A leghiresebb kötőgépek
házi és ipari célra

I. styriai kötőgépgyár

magyar képviselete
Budapest VII. Erzsébet-körút 23.

részletfizetésre is kapható.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.
Varrógépek és kerékpárok raktára.
Fogl József Lajos.

Égetett mész

métermázsanként a helyszínén 1 kor.
60 fillér, a Vasúthoz szállítva 1 kor.
70 fillérért kapható.

Vidéki megrendeléseket elfogad

Klein Dávid Pécs

Pajta utca 1. sz.

(Mészkemenceze Bányateleputon).

Unhert Antal temetkezési vállalata, Szigetvár

Elvállal hulla szállítást vasuton és saját gyászkoeciján, minden irányban

Raktáron tart:

érez és fa koporsókat, sirkoszorukat és szemfedőket nagy választékban.

Különösen ajánlja érez koporsóit, melyek a földbe temetve sem horpadnak össze.

Hirdessen mindenki

A

DÉLSOMOGY-ban

különösen a kereskedők és iparosok,
mert csakis a hirdetések révén lehet
nagy forgalmat és nagy hasznot elérni.